

DINGEN VAN ALLEDAG

Eindredactie Bert Albers. tel.0478-530116 fax.0478-580655 email: redactie.venray@limburger.nl

DDL 1-10-1999

Licht voor de heilige Oda

In de Hoenderstraat in Venray, op de plek waar volgens de overlevering de heilige Oda een laatste maal omkeek voordat ze uit Venray vertrok, staat een wit kapelletje. Achterin staat het beeld van de heilige, schaars verlicht door een olielampje. Morgen komt een einde aan het schemerige bestaan van Oda. Buurtbewoners trekken een stroomkabel onder de weg door en vanaf dat moment kan iedereen de heilige weer zien.

Sinds een jaar of twee heeft Jeanny Jeurissen uit Venray zich over het kapelletje van Oda ontfermd. Regelmatig steekt ze vanuit haar huis aan het Biezenvenneke de Hoenderstraat over naar het monumentje. Met veger en blik, soms met een potje verf. Zeker eens per week met een fles lampenolie. Want dan is het olielampje weer leeg. „Het heeft me al wat liters olie gekost”, zegt ze. Het werk van Jeanny Jeurissen is inmiddels uitgegroeid tot een soort van

Jeanny Jeurissen uit Venray heeft zich over het kapelletje van Oda ontfermd. foto Gé Hirdes

buurtprojectje. Buurtbewoners vervangen – voor eigen rekening – de plexiglazen plaat die de heilige tegen vandalen moet beschermen door echt museumglas. En morgen trekken ze vanuit

een van de woningen vlakbij een kabel onder de weg door naar het woonhuis van Oda. Zodat het olielampje door een elektrisch exemplaar vervangen kan worden. „Wat wij kunnen, kunnen

andere buurten en wijken in Venray natuurlijk ook”, vindt Jacques Jeurissen. Het bordertje aanharken, het hekje schilderen, een kapotte dakpan vervangen. Dat is het werk dat goed door buurtbewoners kan worden gedaan. Daarvoor hoeft geen bedrijf te worden ingeschakeld en de vrijwilligers van de kruisen- en kapellenstichting, die in Venray de kleine monumentjes beheren, hebben het al druk genoeg. „Het gaat niet eens om de kosten. Het is meer de mentaliteit. Zo'n kapelletje hoort bij je eigen omgeving.” Koos Swinkels van de Venrayse kapellenstichting kan het idee alleen maar omarmen. „In sommige buurtschappen gebeurt het al, maar hoe meer hoe liever”, zegt hij. „Devotie komt uit de buurten en moet daar ook blijven.” Extra pluspuntje van het wijkgericht monumentenbeheer, zoals het in ambtenarentaal zou kunnen heten: samen werken aan een kapelletje of een kruisbeeld is goed voor het wij(k)gevoel.